

[Hartel.]

Det var dette, som var Bondetogets Mening, og det vil jeg gerne have fastslaaet fra denne Plads. Den danske Bondé har aldrig misbrugt sin Magt til at skabe en Fortrinsstilling for sig paa andres Bekostning. Naar den danske Bondestands Flertal i Dag staar bag Bondetogets Krav, lige saa vel som den 29. Juli, da det fandt Sted, er det for at genvinde en Ligestilling med andre Samfundsgrupper. At denne ikke er til Stede, viser Tallene for Formue og Indkomst. Den Ligestilling, som Landbruget kræver for sig, er det ogsaa villigt til at indrømme andre, og en Politik efter denne Linie kan altid være sikker paa Støtte fra vor Side.

Det vil heller ikke være glemt inden for det i Dag saa mægtige Socialdemokrati, at de, som i sin Tid støttede den frembrydende Arbejderbevægelse i dens Kamp for bedre Kaar og større politisk Indflydelse, vel først og fremmest var den danske Bondes daværende politiske Repræsentanter. Ogsaa vi inden for vort Parti er rede til at medvirke til Bedring af Landarbejdernes Kaar. Der er ikke den Afstand mellem Husbonden og hans Folk som inden for de fleste andre Erhverv, og jeg beder dette Tings ærede Medlemmer være overbevist om, at langt det store Flertal af Landbostandens saakaldte Ejere i Virkeligheden er pinligt berørt af at være i den fortvivlede Situation ikke at kunne give en Arbejds løn, som blot tilnærmelsesvis kommer op paa det, som andre Erhverv er i Stand til at yde deres Arbejdere. Her gælder det: *ultra posse nemo obligatur*, ingen forpligtes ud over sine Evner. Derfor henstiller jeg ogsaa fra dette Synspunkt til dem, som har Magten i Dag, at tage Landbrugets Kaar under en saadan Overvejelse, at der bliver Mulighed for at afhjælpe disse Forhold, saaledes at Landbruget bliver i Stand til at yde en ordentlig Løn for en god Arbejdsindsats. Jeg beder være overbevist om, at der findes ingen Vej til at opnaa bedre Vilkaar for Landarbejderne end den, at Landbrugets Vilkaar som Helhed forbedres.

Vi hørte i dette høje Ting den Tone kritiseret, som er anslaaet af Landbrugernes Sammenslutning og ogsaa af Det frie Folkeparti. Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, betegnede os som Skraalhalse, ja, som Folk, der under Valgkampagnen var Æreskændere. Jeg forstaar, at det ærede Medlems Ret til at tale saaledes til andre beror paa, at han ellers altid, ogsaa som Finanslovsordfører for det største Parti i dette Ting, optræder

sagte, stilfærdigt, afdæmpet, fordringsløst og hensynsfuldt over for alle, og for saa vidt dette er rigtigt, har han selvfølgelig ogsaa Ret til at anvende den Skarphed over for andre, men i øvrigt maa jeg efter de Udtalelser, der fremkom fra visse Sider under den saakaldte K. U.-Debat, betegne Forargelsen over vor Tone som helt igennem forloren og uberettiget. En Ting er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om, at Udlændinge kun i sjældne Undtagelsestilfælde bør kunne erhverve Grundejendom i Danmark. Jeg kunde ønske hans Henstilling i saa Henseende udvidet til ogsaa at gælde Udlændinges Adgang til at optræde som Bedriftsindehavere i vort Land, hvilket f. Eks. kan ske let maskeret ved Opkøb af Andele eller Aktiemajoriteter. Under de nuværende Afspærringsforhold og den vanskelige Adgang til Erhverv maa der føres streng Kontrol med fremmedes Mulighed for at fortrænge Landets egne Børn fra Erhverv inden for Landets Grænser. I samme Forbindelse vil jeg henvise til, at jeg har hørt, uden at jeg er i Stand til at verificere det paa nærværende Tidspunkt, at der er en stor Tilgang af Studenter af udenlandsk Oprindelse ved vort Universitet. Dette er der i og for sig intet at sige til, naar der blot passes paa i Fremtiden, at disse ikke ved at faa Indfødsret eller Opholdstilladelse for længere Perioder trænger ind paa Omraader, hvor de kan skubbe Danske ud. Jeg henstiller dette til Overvejelse, og at man har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Som Forholdene ligger, mener jeg det berettiget at gaa ind for en Politik, hvis Maal er dette: Danmark for Danskerne.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører skal ikke søge at konstruere noget Modsætningsforhold mellem smaa og større Landmænd. Det bliver dog kun en Teori. Modgangen, som de er fælles om, har slaaet Benene væk under den partipolitiske Spekulation, der har været drevet paa dette Omraade.

Sluttelig skal jeg sige, at vi er rede til at deltage i en Politik, hvis Maal er økonomisk Ligestilling mellem alle Stænder. Vi respekterer Valgets Resultat, men gør ikke Knæfald for Valgets Sejrherrer; men inden den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, fortsætter med at revse os andre, betragte os fra oven nedefter, minder jeg ham om, at der er kun et kort Stykke Vej fra Kapitolium til den tarpejiske Klippe.

Rager: Naar man gør Valgets Resultat op med Tal, saa er det jo let at se, at det var